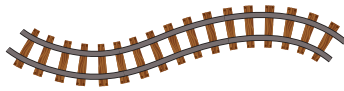

Євген Безус

ЗАЛІЗНИЧНІ КАЗОЧКИ

Дніпро · ЛІРА · 2021

УДК 821.161.2'06-34-93

Б 40

Безус Є. Ф.

Б 40 Залізничні казочки. Дніпро: ЛІРА, 2021. 32 с.; іл.

ISBN 978-966-981-486-9

Читаючи цю книжку, дітки мають можливість ознайомитися з неймовірними пригодами Дідуся-паротяга, електрички і тепловоза, а також зрозуміти, що гарні вчинки, взаємодопомога і дружба дають не тільки радість спілкування, а й відчуття любові до рідних, друзів і Батьківщини.

Рекомендується для читання діткам старшого дошкільного та молодшого шкільного віку.

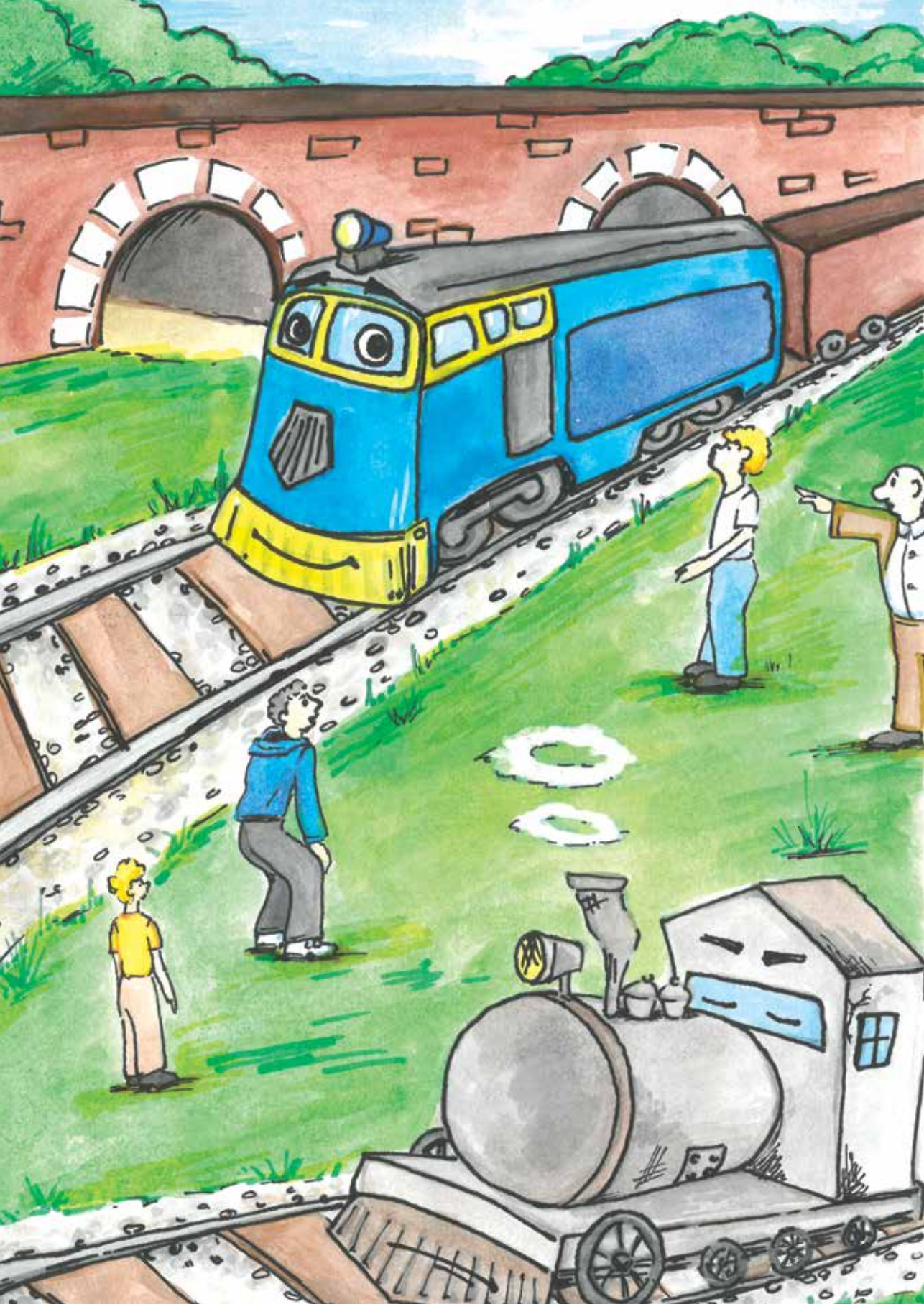
УДК 821.161.2'06-34-93

ISBN 978-966-981-486-9

© Безус Є. Ф., 2021

© ЛІРА, 2021

Щира вдячність
моєму синочку Олегу Безусу
за фінансову і моральну підтримку
в написанні і виданні цієї книжки

СОН ПАРОТЯГА

Вранішній, веселий сонячний промінь пробився крізь віконне скло, засяяв на дзеркальних боках новенького тепловоза, що тільки-но прибув у депо. Синя фарба лисніла на ньому, очі-фари мружилися від сонячного проміння і посилали сонячні зайчики в темні куточки депо та на інші тепловози.

У найтемнішому кутку дрімав старенький Дідусь-паротяг. Зрідка похрюпуючи та випускаючи клубки білого диму, згадував свою бойову юність. Колись він мандрував широкими просторами країни. Побував і в казахських степах, і в сибірській тайзі, й навіть на Далекому Сході – біля самісінького Тихого океану. Бачив Чорне море. Балтійське – також. Кавказькі й Кримські гори вразили його своїми гарними краєвидами. Та й у Карпатах відлунювався його басовитий гудок.

Тягав паротяг вагони з вугіллям, лісом, рудою, цементом, зерном, а коли почалася війна, доставляв на фронт танки, літаки й гармати. Довелося йому возити на передову бійців, а звідти – поранених у далекий тил.

Бомбили його ворожі літаки, вціляли у нього снаряди ворожих гармат. Усе ж, незважаючи на поранення, він продовжував виконувати бойові завдання. А потім його ремон-

тували, і паротяг знову рушав у далеку путь, невтомно долаючи кілометр за кілометром.

Отак, працюючи все своє життя, він постарів, механізми позношувалися. Тим часом на заміну стареньким паротягам прийшли могутні електровози й тепловози. Деякий час Дідусь-паротяг працював на залізничній станції, бо вже не міг долати великі відстані. Згодом його на цій роботі замінив новенький дизель. Залишився старенький без роботи і тепер день за днем самотньо куняв у темному куточку депо. Та наставав вечір, і все навкруги заповнювалося електровозами, тепловозами й електричками, які поверталися на нічліг з далеких доріг. Вони розповідали, де їм довелося побувати, які цікаві пригоди з ними відбувалися, а Дідусь-паротяг тихенько зітхав у своєму кутку і трішки заздрих молодшим товаришам та інколи мріяв: «Може, колись і я виїду за ворота депо і помчусь рейками назустріч сонцю. Та куди там! Адже колеса стерлися, бак для води потріскався, дверцята на кабіні іржаві. До того ж, зірвані з петель і хилитаються в різні боки. Ще й прожектор не працює. Така біда».

А вже й ніч окутала темним укривалом окіл. Тепловози й електрички стомлено засинали. Тільки Дідусь-паротяг не міг заснути, згадуючи свої молоді роки, краї, де він побував, та пригоди, що з ним траплялися.

ЗЛЯКАВСЯ ДАРЕМНО

Та коли вчора надвечір у депо з'явився новенький, блискучий тепловоз, затьмаривши все навкруги, старенький зовсім зажурився.

Вранці тепловози й електрички розбіглися кожен за своїм маршрутом, а новенький тепловоз зачепив Дідуся-паротяга й потягнув його рейками за ворота депо. Той злякався й подумав: «Ось це вже, напевне, моя остання дорога. Відвезуть мене на кладовище старих непотрібних механізмів, а там – робітники вогняними ножами поріжуть на шматки й направлять на завод, де мої нещасні пошматовані агрегати й вузли вкинуть у вогняну піч і я перетворюся на шматок нековирного металу».

Та не так сталося, як гадалося. Дідуся притягли в цех, а там робітники розібрали всі його механізми до останньої деталі. Зношені й поламані частини замінили на нові. Потім ще й пофарбували його та навіть вкрили лаком. На додачу причепили нові фари, налили в бак води, засипали вугілля, розпалили топку і він, вдихнувши на повні легені повітря та випустивши клубки пари, здригнувся, басовито загудів і зрушив з місця. Бадьоро покотив Дідусь-паротяг рейками – на виставку, де вже перебувало багато його знайомих. Тут